Setkání - Bokomara

```
    D        A        C        G
1. Cosi se slavilo v nebeským Hiltonu,
                                A
   komety přispěly leskem svých ohonů,
          D        A     C          G
   těch světců a světic, girland a stuh,
                      A         D
   na čestné tribuně seděl sám Bůh.
2. Andělští kůrové zpívali "Hosana",
   pilo a tančilo se nejmíň do rána,
   nad sklenkou nektaru hovor se ved':
   "Poslyšte, zlatíčko, nechcete led?"
     G                  D
R: "Ještě se neznáme - vy jste tady nová?
    Hmi                  A            Emi
   Jakpak vám říkají?" "Marie Magdonová."
     G                Emi
   "No to je náhoda, že jsme se potkaly,
     Hmi               Emi          A
   jsem taky Marie." "Marie z Magdaly?"
3. Podobná jména a rozdílné osudy,
   Kristus se zrovínka nakláněl nad sudy,
   aby všem předvedl parádní trik,
   ty dvě si připily na první tyk.
4. "Říkej mi Maryčko," šeptala panenka,
   ruměnec na lících a sucho ve sklenkách,
   a k tomu dodala:"Ó, jaká čest
   a Marií z Magdaly hovory vést."
R: "Jsem jenom dcérenka z kopců blízko Třince,
   na krku křížek mám, co zbyl mi po mamince,
   bojím se propasti, bojím se ostudy,
   děkuji žandárom, že nešli jinudy."
5. Zatím jim andělé dolili do sklenek,
   "Magdon byl dobrej chlap, nebejt těch pálenek,
   šlo to s ním z kopečka poslední rok,
   někdy mám výčitky - to pro ten skok."
6. Maryčku pohladí Marie z Magdaly:
   "Já byla propastí, do níž se vrhali,
   hříšná jak peníze, hříšná jak noc,
   nad jejich záhubou měla jsem moc."
R: "Když jsem se změnila, tak se ošklíbali
   honáci velbloudů sto mil od Magdaly,
   řekl mi: následuj, nechal mne pod křížem,
   pak teprv nastaly ty pravé potíže."
7. "Ale nač na to vzpomínat, život se nevrátí,"
   v té chvíli počali andělé zpívati
   svou píseň pro lyru, pro hlasů pět
   pro všechny Marie, co je zná svět.
8. Tož toto se slavilo v nebeským Hiltonu,
   komety přispěly leskem svých ohonů,
   těch světců a světic, girland a stuh,
   Mariím připíjel na zdraví Bůh.
```